

Roberto Santiago

Ana

Thriller ze světa hazardu a soudnictví

Vychází 29. října

AUTOR

kniha

ohlasy

rozhovor

ukázka

informace

Roberto Santiago

Roberto Santiago (nar. 1968) pochází z Madridu, kde studoval obraz a zvuk na Universidad Complutense a literární tvorbu na Escuela de Letras. Je autorem scénářů k filmům a seriálům, píše divadelní hry a režíruje. V posledních letech se proslavil knižní sérií pro děti *Fotbaláci* (první díl právě vychází i v češtině), která se ve Španělsku stala bestsellerem a byla přeložena do mnoha jazyků. Roberto Santiago vyučuje na Cinema School v Madridu. *Ana* je jeho první román pro dospělé.

Knihy *Ana* a *Fotbaláci: Záhada usínajících rozhodčích*

autor

KNIHA

ohlasy

rozhovor

ukázka

informace

Vyhořelá právnička se musí postavit králům hazardu a netuší, že se bude hrát i o její život...

Ana Tramelová právě dopadla až na dno své kariéry. Před lety pracovala jako obhájkyňe pro nejlepší firmy ve městě – teď nemá koho obhajovat a své city otupuje léky a popíjením ginu. Jednoho rána ji z kocoviny probudí nečekaný telefonát – volá její bratr Alejandro, se kterým nemluvila už pět let. Byl obviněn z vraždy ředitele kasina a kromě své sestry nemůže nikomu věřit. Ana mu chce pomoci, ačkoli všechno, včetně záznamu z bezpečnostní kamery, ukazuje na jeho vinu. Krátce po zadržení Alejandro v cele spáchá sebevraždu. Ana je přesvědčená, že ho k tomu nátlakem dohnalo kasino, které zneužilo jeho závislosti na hraní.

Ana postupně zjišťuje, že její úkol bude těžší, než předpokládala. Bratr jí zamlčel, že kasinu dluží stovky tisíc eur, oženil se a má dvouletého syna. Vedení kasina chce nyní peníze vymáhat na Alejandrově rodině, a tak se Ana pustí nejen do její obhajoby, ale dokonce kasino zažaluje. Musí však čelit velkým společnostem a nejsilnější právníké kanceláři v zemi. Požádá proto o pomoc svou dávnou kamarádku Conchu, která si za spolupráci vynutí slib – že Ana přestane pít.

Šance na výhru se zdají mizivé. V tomto případě nepůjde jen o peníze, ale také o krk.

autor

kniha

OHLASY

rozhovor

ukázka

informace

Závratný výlet do světa hazardních her a soudního dramatu. Originální, promyšlený román se odehrává v hektickém tempu a je plný akce. Hrdinka potýkající se s vlastním lidstvím je navzdory (nebo možná díky) své nešťastné povaze, chybám a talentu svým způsobem geniální.

Isabelle Gugnonová,
redaktorka francouzského vydání

Ana je román, který vás zcela pohltí, jeho hrdinka je silná, inteligentní žena se sebedestruktivními sklony. Navíc se autorova prvotina pro dospělé vyznačuje skvělou soudní zápletkou, jaké známe z amerických knih a seriálů, a věnuje se tématu gamblerství a závislosti na hazardních hrách, s nimiž jsme se ve španělské literatuře dosud nesetkali.

Barnafotopress

Více než osm set stránek, které přečtete jedním dechem. Příběh, který vás vtáhne, budete na něm stejně závislí, jako je závislá jeho hlavní hrdinka. Popisuje dlouhý soudní případ, přesto se odehrává v plynulém rytmu, každá stránka je plná napětí. Postavy trpí a vy s nimi. Silný román s tématem, které společensky rezonuje a od kterého se čtenář nedokáže odtrhnout.

Zkrátka fantastický soudní thriller.

Lahistoriaenmislibros.com

autor

kniha

ohlasy

ROZHOVOR

ukázka

informace

Na čtyři roky jsem se z pozorovatele stal i hráčem

Máte velmi zajímavý životopis: píšete knihy pro děti a mládež, vaše série *Fotbaláci* se prodává v milionech výtisků, režirujete filmy a seriály, píšete divadelní hry a nyní vám vychází osmisetstránkový román pro dospělé. Copak nespíte?

Ten román je o závislostech a mojí největší závislostí je moje práce. Baví mě natolik, že už ji nevnímám jako práci, je to spíš způsob života. Devadesát procent času něco píšu: romány, scénáře, divadelní hry... Všechno. Je to součást mého já a mám velké štěstí. Věnovat se něčemu, co je vaší vášní, je to nejlepší, co vás v životě může potkat.

Pojďme se bavit o vaší nové knize, vlastně vašem debutu pro dospělé. Jaká je *Ana*?

Je to velmi osobní dílo, román, který jsem napsal velice kompulzivně, o věcech, které se mě dotýkají. Abych byl konkrétnější, je to thriller, velmi temný román noir o závislostech.

O věcech, které se vás dotýkají? Máte kromě psaní ještě nějakou další závislost?

Hahaha. Píšu kompulzivně a – ano, je to jedna z mých závislostí, ale ta kniha je o něčem jiném. Ana Tramelová je advokátka, se kterou se poprvé setkáváme v momentě, kdy je závislá na alkoholu, na lécích... Je znečitlivělá. Rozbuškou, která uvede příběh do pohybu, je její bratr, kterého právě zatkli a obvinili z vraždy ředitele kasina.

Začínal jste s humorem, ale v románu *Ana* jde humor stranou, hodně jste v něm zvažněl.

Mně ale komedie strašně baví. I v *Aně* najdete humor, možná trochu černý a ironický, ačkoli je to pro mě velká změna. Nejspíš mi moje tělo samo řeklo, že takovou změnu rejstříku potřebuju, a měl jsem štěstí, že mi ten román nakonec i vydali.

Musel jste se stejně jako hrdinka vašeho románu ponořit do světa nelegálních her, nebo jste ho už z nějakého důvodu znal předtím?

Ana na samém začátku příběhu o hraní a gamblerství nic neví. Funguje vlastně jako průvodce, který zavádí čtenáře do světa hazardu. Stejně jako ona jsem se se světem hry musel teprve seznámit, ale lákal mě vždycky, je velmi literární i filmově vděčný. Chodil jsem do kasin, účastnil se pokoutních partií. Pak jsem se však z pozorovatele, sbírajícího materiál pro knihu, stal i hráčem. Strávil jsem v tom světě čtyři roky.

autor

kniha

ohlasy

ROZHOVOR

ukázka

informace

Hrozilo vám nebezpečí?

Pokaždé když se pustíte do čehokoli, na čem si můžete vytvořit závislost, jste v nebezpečí. Zejména pokud jste jako já a do všeho jdete naplno, všechno intenzivně prožíváte. Od chvíle, kdy jsem začal psát svůj román, jsem se k hracímu stolu ani nepřiblížil. Poznal jsem spoustu lidí, kteří nejen že mi svoje příběhy vyprávěli, ale viděl jsem je na vlastní oči. Nehrál jsem jen v Madridu a v Barceloně, ale po celé Evropě: v Berlíně, v Londýně, ve Vídni...

Stal jste se na hraní závislým?

Popravdě řečeno na tuhle otázku neumím odpovědět. Po tom všem, co jsem si zažil a viděl – a byly to hrůzostrašné věci – už nehraju a ani nechci. Myslím, že to nejlepší, co můžu já nebo kdokoli udělat, je dostat se od zdroje závislosti co nejdál. Ale když do toho spadnete, nevíte, kde je ta hranice. Kdy přestane pití alkoholu být zábava a stane se z něj problém?

Co tak hrozného jste viděl?

Nemluvím o jednom člověku nebo o dvou, ale o spoustě lidí, s některými z nich jsem se dokonce spřátelil. Ti lidé si absolutně zničili život, ekonomicky, morálně, profesně. Zničili si rodinu. Z něčeho takového je skoro nemožné se dostat. A pokud v sobě máte aspoň kousek slušnosti, máte jako spisovatel povinnost o tom mluvit. Nechci to používat k tomu, aby se moje kniha prodávala, tohle téma si opravdu zaslouží, aby se o něm mluvilo.

Vrátíme-li se ke knize, proč má vlastně román tak krátký název, který neodhaluje ani ždibíček děje?

Sice mám za to, že název má sloužit příběhu, ne naopak, a ze začátku jsem měl v úmyslu nazvat román *Dobrá krev*, jenže nakladatelství se to nelíbilo. Navrhli mi několik jiných názvů, které se zase nelíbily mně, a nakonec mě moje redaktorka upozornila, že se o tom románu bavíme jako o „té knize o Aně“. A je pravda, že Ana je na tom příběhu to nejdůležitější.

**Z rozhovorů pro La Vanguardia, Deia a El Correo Español
přeložila Romana Bičíková.**

autor

kniha

ohlasy

rozhovor

UKÁZKA

informace

„Předpokládám, že už to víte, ale jen tak pro jistotu: Alejandro Tramel je můj bratr,“ oznámila jsem. „Což není nutně ani dobré, ani špatné. Budu ho obhajovat jako jeho advokátka, ne jako jeho sestra. Chci, aby vám tohle bylo hned od začátku jasné. Můj osobní vztah s ním se případu netýká, ujišťuju vás, že z mé strany tomu tak bude. Prosím vás, aby tomu tak bylo i z té vaší.“

Všichni tři přikývli. Co jiného mohli dělat.

Řekla jsem jim pravdu: za těch posledních pět let jsem se svým bratrem neměla žádný kontakt, takže jsem o jeho životě nevěděla vůbec nic. Gerardo toho o něm věděl víc než já sama.

Budeme muset do hloubky prozkoumat Aleho život a byla jsem si jistá, že toho najdeme spoustu, co bude proti nám.

Doufala jsem jen ve dvě věci. První z nich byla strašně důležitá, totiž mít o našem obhajovaném stejně (nebo víc) informací než soudce a policie. Zadruhé, pokud budeme mít štěstí, možná je v jeho životě něco, co by nám mohlo pomoci. Podle toho, co jsem věděla, můj bratr nebyl nikdy násilník, a pokud budeme schopni v tomhle ohledu prokázat čisté konto, uděláme malý velký krok ke svému cíli.

Udělala jsem si pauzu, abych mohla přijmout hovor od svého zbrusu nového vyšetřovatele.

Řekl mi, že stojí před četnickou stanicí v Robredu. Na jedenáctou hodinu následujícího dne bylo stanoveno první setkání soudce s obviněným, dvacet čtyři hodin po jeho zadržení. Na vyšetřujícím soudu v Colladu Villalba. Brzo obdržím oficiální oznámení, ale chtěl mi to říct, jakmile se o tom dozvěděl. Také mi sdělil, že už se postaral o peníze, četníci nedělali velké problémy.

Potom mi pověděl o té záležitosti s nahrávkami. A začal se rýsovat ten nejhorší možný scénář.

„Potvrdil mi to naprosto důvěryhodný zdroj, v každé místnosti kasina je bezpečnostní kamera,“ vykládal Eme. „V hernách, v restauracích, na recepci, na chodbách... a v kancelářích. Všude, až na záchody.“

Dál nebylo co říct. A tak jsem se svým obvyklým nedostatkem diplomacie zavěsila.

Na vteřinu jsem se zamyslela. S pohledem upřeným na podlahu jsem se snažila zpracovat to, co jsem se dozvěděla od vyšetřovatele. Zadávala jsem se na svoje boty. Byly to baleríny Clarks, které jsem si objednala ve slevě v katalogu jednoho obchodního domu. O boty se nijak nezajímám, ani o žádný jiný oděv. Ale z nějakého důvodu ve mně v tu chvíli ty baleríny vyvolaly něco podobného mírné depresi. Byly hnusné. A ještě hůř, až do té chvíle jsem si toho nevšimla.

autor

kniha

ohlasy

rozhovor

UKÁZKA

informace

Francisco si odkašlal.

„Jsi v pořádku, Ano?“

„Naprosto,“ odpověděla jsem.

Potom se přihlásil Gerardo.

„Promiň,“ omlouval se, „my máme pro ten případ vyšetřovatele? Opravdového?“

Pohlédla jsem na ně a došlo mi, co se děje. Musím se vzchopit, udělat vsuvku a mluvit na ty tři pomalu. Upozornit je, o co tady doopravdy jde.

Pozorovala jsem je, celé odpoledne se mnou drželi krok, aniž by vůbec věděli, do čeho se pouštějí. Samozřejmě nevěděli ani to, že chvíli předtím se skoro ocitli bez práce a že jsem jim zajistila odklad o několik měsíců, a nádavkem emocemi nabitý případ vraždy. Chtěla jsem jim říct i o těch nahrávkách, jedna věc byla obhajovat domnělého nevinného, a jiná byla obhajovat někoho, kdo je na existujícím záznamu zachycený, jak páchá trestný čin. Jakkoli jsem si dokola omílala opak, tohle bylo příliš i na mě. Na kratičký okamžik jsem zahlédla přelud, v němž se mně a mému týmu podařilo najít právní skulinu, díky níž byly nahrávky zamítnuty jakožto důkazy obžaloby, možná kvůli formálnímu pochybení. Jakému? Znovu stejná odpověď: ani tušení.

Znovu jsem soustředila pozornost na ty tři slibné právníky, které jsem měla před sebou. Byli mladí a lační. To bude hrát v můj prospěch. Ale byli nezkušení a nikdy si nemuseli poradit s opravdovým případem, a už vůbec ne s případem vraždy. To bude očividně stát proti mně; počítala jsem s tím. A když problémy předvídáte, ušetříte si bolesti hlavy.

Tak jako tak jsem jim musela vysvětlit, co od nich očekávám. Co budou muset v nadcházejících týdnech dělat. Nevydělají si peníze navíc. Nedostanou žádnou medaili. Ale na chvíli budou moct zapomenout na pokuty. Doufala jsem, že to bude dostatečná odměna.

Pokud tomu tak nebude, pořád jim budu moct pohrozit.

Myslím, že jsem to ještě nezmínila, ale vyhrožování mi jde fantasticky.

Přesně tak: přesvědčivě vyhrožovat je další z mých specialit.

Překvapení toho dne ještě neskončila. Dveře zasedací místnosti se otevřely a v nich se objevila Ronda s úsměvem od ucha k uchu.

„Promiň, přišla za tebou nějaká holka,“ oznámila mi a přečetla žlutý lepicí poznámkový papírek, který držela v ruce. „Helena Kowalczyková.“

To příjmení mi bylo povědomé, ráno jsem je četla v policejní zprávě.

„Svěřila se ti ta Helena Kowalczyková, co chce, jestli to není tajné?“ zeptala jsem se.

Ronda pokrčila rameny, jako by se jí to netýkalo.

„Tvrdí, že je manželka Alejandra Tramela,“ odpověděla sekretářka. „Má s sebou strašně roztomilého dvouletého chlapečka.“

Roberto Santiago

Ana

Vychází 29. října 2018

831 stran

Vázané vydání

489 Kč

ISBN 978-80-7577-586-3

Obálku knihy *Ana* v tiskové kvalitě najdete zde:

nakladatelstvi.hostbrno.cz/nakladatelstvi/1465

Soubor PDF s kompletním textem pro novináře k dispozici na vyžádání ihned.

autor

knihy

ohlasy

rozhovor

ukázka

INFORMACE

